

29 oktober

(...) er zijn nogal wat gegevens die mij uitspraken als ‘ je bent niet dood zolang je in ons hart verder leeft...’ in verregaande mate doet relativieren. Herinneren is in die zin het begin van een proces van vergeten en dus een verlegenheidsoplossing, snelle troost voor dichtbij nabestaanden.

Want dit is zeer zeker ook waar en helemaal niet te relativieren: dat de dood van ouders, partners, kinderen, vrienden... voor wie hen liefheeft een onvergetelijk gebeuren is. Wij dragen onze geliefden in ons leven mee. Zij maken deel uit van de meestal onbenoemde verwevenheid van het intieme leven: Jos van Maria, ons Annie, den Dirk...

(...)

Het dooreenlopen van verbonden blijven en missen, wat Luuk Gruwez scherp heeft beschreven in een van zijn gedichten: ‘alsof men nooit meer kwijt kan raken wat men voorgoed verloren heeft’, ...

Het visioen van het feestmaal dat vandaag is voorgelezen en thuis hoort in de liturgie van Allerzielen, wil ik met jullie lezen vanuit de structuur van de tijd: toekomst, heden, verleden. (...)

De laatste wens van vele stervenden, om verder te gaan en te zorgen voor elkaar, en dat dit leven is, wordt in het visioen opengetrokken: de God die zegt dat Hij mij vinden zal, en hoe, is ook de God die ons naar elkaar wijst en zegt dat het leven, dat elke mens waard is om bemind en beschermd te worden. Dat is waarlijk een appel voor wie met open ogen wil leven: een appel om zorgvuldig te zijn in ons spreken over mensen, om elkaar te waarderen en aan te spreken als beeld dragers van God, om te leven met hoop. En wist je dat de hoop twee lieflijke dochters heeft? In dit huis waar de geest van Augustinus waait, mag ik dat wel zeggen. De hoop heeft twee lieflijke dochters: de toorn en de moed. In deze gemeenschap waar we Gods belofte inoefenen als richtsnoer om het leven te kiezen, bevrijdend, verlossend, mens-erend is het goed om onze lieflijke dochters niet te vergeten. Ze helpen ons te zien wat is en niet mag zijn. (...). ‘Leven en dood houd ik u voor: kies dan het leven!’ Dat zijn woord allen mag troosten die rouwen: ‘Ze zijn in vrede! En de dood zal niet meer zijn’.